

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 260.

ΕΝ ΣΥΡΩ, ΤΗΝ 11. ΜΑΡΤΙΟΥ 1844

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Με ανέκδοτον χαράν αναγγιλλομεν εις τους αγαθώ-
 στας σας, οτι τα δια της συνδρομής των κυρίων πληρωσίου
 αίων του Έθνους ε τας Α. Μ. του Σ. Βασιλέως παρουσια-
 χθέν δεστικόν Σύνταγμα, έγινεν ήδη δικτόν εις συμφώνου
 από τας Έθνος και τον ήγεμόνα του, οτι έτεθη ό ακρογο-
 νιαός λίθος του πολιτικού μας ο'κοδομήματος, οτι έκαυ-
 σαι ή άσεβαστία του ύψηλου της πατρίδος μας μέλλον-
 τος, και οτι το πρό τινος καιρού κληρονομίον πολιτικόν
 σκάφος μας προσωρμίθη ήδη, θεία συνάρασι, εις αγαθόν
 λιμένα' έξεπληρώθηθεν συμπόλιται Έλληνας, ή προσδο-
 κία όλων ήμών, διότι το νόον τουτο πολιτευμα έγγυώμενον
 πραγματικώς την άτομικάν μας ασφάλειαν, την της τιμής
 και της ιδιοκτησίας μας και τας έθνικάς μας έλευθερίας,
 μας έγγυάται ταυτοχρόνως ύτυχίς και λαμπρόν μέλλον.
 Ταυτα μας έγγυάται το Σύνταγμα τουτο υπό θεωρητική,
 ήπιον θεωρούμενον.

Άλλα το πολιτικόν σύνταγμα δέν είναι άλλο τι ειμή
 συναλλάγμα, ως πολλάκις είπομεν, μεταξύ του Έθνους και
 του Βασιλέως του, μη διαφέρον ποσώς από τας συναλλάγ-
 ματα τας συνήθως συντασσόμενα μεταξύ των ιδιωτών πε-
 ρι διαφόρων αντικειμένων, προς έξασφάλισιν των αμοιβαίων
 δικαιωμάτων των' μόνη δε ή πιστή και άκριβής δια-
 τήρησις εξ άμφοτέρων των μερών των εν αυτοίς διαλαμ-
 βανόμενων όρων και συμφωνιών, επιφέρει το αποτέλεσμα
 δια τού όποιον γίνονται άπ' έναντις ή εκ τινος των συ-
 ναλλαξάντων μερών παράδοσις των όρων αυτών και
 συμφωνιών, γίνεται άρρηκ ή διενόησις και δικήν, αι
 όποιαι καθίστανται λίαν δυσέρηστοι και πολλίκις έλε-
 θραϊ.

Τό άληθές σύνταγμα τό όποιον δύναται να καταστή-
 σαι εύτυχίς και εύδαιμον έθνος όποιουδήποτε, είναι ή πα-
 τρική προς αυτό άγάπη του ήγεμόνος' του, και τό υϊκόν
 σέβας και ή ύποταγή την όποιαν τό έθνος όφείλει να προ-
 σφέρει εις αυτόν. Όπου ό ήγεμών θεωρείτους λα-
 ούς του ως τέκνα του, και άδιαλείπτως προνοεί ύ-
 πέρ της εύδαιμονίς και της ευημερίας των, άκούει τας
 παραπόνά των και άκριβή τας αίτίας αι όποιαι δι-
 θούν] άφορμήν εις αυτά, δέν συγχωρεί να σπαταλάται ό
 δημόσιος πλούτος, και έντευθεν δέν άναγκάζονται οι λαοί
 να πληρώνωσι βαρείς φόρους' όπου ή έξουσίη σέβεται θρη-
 σκευτικώς την άτομικήν έλευθερίαν, την ήπιον και την ήλιο
 κτησίαν του πολίτου' όπου ό πολίτης είναι έλεύθερος να
 διακοινώνη προφορικώς τε και έγγραφώς τας διανοημάτα
 του' όπου ή δημόσιος εκπαίδευσις καλλιεργείται και έλ-
 ψυχοῦται όπου προστατεύεται ή γεωργία, τό εμπόριον
 και ή βιομηχανία' όπου οι λαοί προσφέρου υϊκόν εις τον
 ήγεμόνα των σέβας και ύπακοήν, είναι εύπειθείς εις τους
 νόμους, συνεισφέρου εις τους προς έξοικονόμησιν των ά-
 ναγκών του κράτους αναποφικτους φόρους, δέν συγχωροῦν
 να γίνονται έρμια της άγυρσίας εις τας έκλογάς των,
 αλλά διορίζου αντιπροσώπους των εις τας δημοτικάς
 και βουλευτικάς θέσεις άνδρας συνετούς και φίλους της
 ενομιχης και της δικαιοσύνης, και τό σύνταγμα καθίστα
 ται περιτόν αν δέν ύπαρχη, και αν ύπαρχη δέν αναμένω-
 ριέως τ'ένα του τους λαούς του, δέν λαμβάνει οὐδέμιν
 πρόνοιαν υπέρ της ευημερίας και της εύδαιμονίς των, δέν
 δίδει άρράσιν εις τας παραπόνα των οὐδέ άραιρέις ήτάς
 αίτις αι όποιαι δίδου άφορμήν εις αυτά, συγχωρεί να
 σπαταλάται ό δημόσιος πλούτος και έντευθεν αναγκά-
 ζονται οι λαοί να πληρώνωσι βαρείς φόρους' όπου ή έξου-
 σία δέν σέβεται την άτομικήν έλευθερίαν, την τιμήν και
 την ιδιοκτησίαν του πολίτου' όπου διαμεύεται όπωσδήποτε
 ή διακοινώσις των διανοημάτων του ανθρώπου' όπου ή
 ηγεμονία εκπαίδευσις παραμελείται και μεταπίεζεται ή
 γεωργία, τό εμπόριον και ή βιομηχανία' όπου οι λαοί δέν

προσφέρου εις τον ήγεμόνα των τό απαιτούμενον σέβας και
 την ύπακοήν, δέν είναι εύπειθείς εις τους νόμους οὐδέ συ-
 νεισφέρου εις τας αναγκαίους φόρους, συγχωροῦν δέν να
 γίνονται έρμια της άγυρσίας όσάκις πρόκειται να έκλέ-
 γωσιν αντιπροσώπους των δια τας δημοτικάς και τας βου-
 λευτικάς θέσεις, και τό Σύνταγμα καιτοι ύπαρχον δέν
 ύπαρχει, και καθίστανται αναπόφικτοι αι έλευθερίαι μετα-
 ξύ του Έθνους και του ήγεμόνος του διατί.

Ύμεις όμως δέν φοβούμεθα δια ταυτα, διότι
 μυρία περιστάσις απέδειξαν την προς τους λαούς
 του πατρικήν άγάπην του Σ. Βασιλέως μας' επίσης το-
 σούται περιστάσις απέδειξαν οτι τό Έλληνικόν έθνος
 άγαπά και σέβεται με υϊκόν αίσθημα τον άγνητόν Βα-
 σιλέα του, εις τους νόμους και τας διατάγματα του όποις
 ύπηρεσι πάντοτε εύπειθείς. Η έξοχος άριτή, ή δικαιοσύ-
 νη και τας μεγάλας προτερήματα του Σ. ήγεμόνος μας
 υϊς έγγυώνται άποχρώντως οτι θελή διατηρήσει ως κόρην
 οφθαλμού τους όρους του συντάματος τους όποιους
 παραδέχθη, και οτι πιστός εις τον όρκον τον ό-
 ποιον πανδήμως ήλιε δώσει, δέν θελή άποπειραθί πώ-
 ποτε να παραθή οὐδένα εξ αυτών άμίσως τε ή έμμί-
 σως. Η συνέσις εξ άλλου μερους και ό πατριωτισ-
 μός των όποιων τό έθνος μας έδωσε τρανά δείγματα με-
 τά την μεταβολήν της 3. Τριτου μέχρι της σημερονι
 δια τας όποιαις έδοξάθη, έλαμπρόνη και έκθαλίεται ά-
 πό όλων των έξευγενισμένων κόσμων, και τό προς τον ήγε-
 μόνα του υϊκόν σέβας, ή άγάπη και ύποταγή του μας
 έγγυώνται επίσης υπέρ της άκριβούς διατήρησις και εκ-
 μέρους αυτου των όρων του συντάματος, ωτε με άγαλ-
 λισιν και χαράν προσδίδωμεν αναπόφικτον τό εύτυχίς
 και λαμπρόν της πατρίδος μας μέλλον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Π ρ ο ς ε ο ὺ ς Έ λ λ η ν α ς

Δοξάσατε βλοψύχως τον Υψιστον Θεόν εύλογήσατε τό
 όνομα του πολυδοθέντου ήμών Βασιλέως' αποδώσατε δικαιο-
 σύνην εις την φρόνησιν και τον πατριωτισμόν των πλη-
 ρεσοῦσιν σας. Τό μεγα έργον της Έθνικης Συνειλεύσις
 έξεπληρώθη.

Σήμερον ή Αυτού Μεγαλειότης άνήγγιλεν έγγρατζως εις
 την Συνέλευσιν οτι παραδέχεται τό σύνταγμα όποιον, με-
 τά την γενομένην μετ' αυτης συνεινόησιν, ενεκρίθη παρα-
 της ιδίας.

Την εύρησιν τον ταυτην άγγελίαν σπεύδοντες να διακοινώ-
 σωμεν εις τον λαόν της Έλλάδος, συγχαιρομεν μετ' αυτου,
 και με δάκρυα χαράς και βλαστήσις εύγνωμοσύνης συνευ-
 λογοῦμεν τό προσευητόν όνομα του ούρανίου ήμών Σωτή-
 ρος. Ίδου τέλος πάντων ώ Έλληνας, τό δεστικόν τέρ-
 μα των πολυχρονίων δεινών σας. Ίδου ό στέφανος του
 Έθνικου σας άγώνος. Ίδου ή άμοιή της ύπομονης σας
 της φρονήσως σας, της έπαινετής προς τους νόμους εύπει-
 θείας σας. Νέον στάδιον πολιτικόν άρετών ανοίγεται από
 της σημερον εμπροσθί σας. Νέα εποχή εύδαιμονίς και
 δόξης έθνικης άρχεται σήμερα δι' υμιά, δια τας τέκνα
 σας, δια να τέκνο των τέκνων σας. Έπαυσαν πλέον τας
 δεινά σας, εξέλιπε πάντα αίτία των παραπόνων σας. Η
 όμιχλη, ή καλύπτουσα τό μέλλον της Έλλάδος δισκεδά-
 σθη, και λαμπρός ήλιος φατίξει σήμερα τό Έλληνικόν
 στερώμα, και εις τας ζωγόνους άκείνας του ανοίγει
 πάσα Έλληνική καρδιά αναπνέουσα τας άραις των γλυ-
 κωτέρων έλπίδων.

Σπεύσατε λοιπόν, ά αγαθοί και ποθητοί συμπόλιται,
 σπεύσατε να φανήτε εκ προοιμίων άξιοι της νέας έθνικης
 σας τύχης. Κατανοήσατε μετ' άγνωμοσύνης πόσον όφεί-
 λετε, μετά τον Θεόν, εις την προς υμιά άγάπην του Βα-
 σιλέως σας, του άνδρός εκίνου, τον όποιον ή πρόνοια του
 Θεου προώρριεν ως πρώτιστον όργανον της εύδαιμονίς
 σας, και του όποιον ή τύχη συνιθέθη δια παντός με την

τύχην της Έλλάδος. Γνωρίσατε και μην άμφιβάλλετε
 πλέον οτι ποτε επιθυμεί έθνικαι' δέν υφίσκουσιν καρπέ-
 ουσαν την αγαθήν και μεγαλόψυχόν του καρδίαν. Εκ-
 τιμήσατε άποχρώντως την εύγην του άφοσίωσιν εις τό κα-
 λόν, εις μόνον τό καλόν της Έλλάδος' και αν κατά την
 ήμεραν ταυτην της γενικης χαράς και έκθαλίσεως ήλι-
 λε φέρι τις εξ υμών εις τον νοόν του την άνάμνησιν πα-
 ρελθόντος τινος λυπηρού, ως καισθη άδυστάτως οτι αν
 ό Βασιλέως τό έγνώριζεν, αν ή αλήθεια έφθανεν εις τας ά-
 κοάς Του όπως έφθασε σήμερα δια των Πληρεξουσίων
 σας, όπως ήλιε φθάσει εις τό έξέξ δια των νομίμων Άντι-
 προσώπων σας, και τό παρελθόν ήθελεν είσθαι άλλο.

Σύνταγμα και Βασιλέως, ιδου τό αντικείμενον της ά-
 γάπης σας, της πατριωτικής άφοσίωσώς σας. Βασιλέως
 και Σύνταγμα, ιδου ό καρπός τούτων άγώνων, τούτων αί-
 μύτων, τούτων θυσιών, τούτων δακρύων. Σύνταγμα και
 Βασιλέως, ιδου ή ιερή παρακατάθη της όποιας ή γάρ-
 σις ανατίθεται εις τον πατριωτισμον σας, και ήτις μόνη
 έγγυάται και έξασφαλίζει την εύδαιμονίαν σας.

Ζήτω ό Βασιλέως : Ζήτω τό Σύνταγμα.
 Έν Αθήναις την 4. Μαρτίου 1844.
 Ο Πρόεδρος Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ ΑΝΔΡ. ΔΟΝΤΟΣ
 ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ Α. ΜΕΛΑΣ

Εις διάφορα του Αϊώνος φύλλα παρατήρησαμεν με δ-
 κτευ οτι ό συναδελφός μας ούτος όσάκις προτεθή να μας
 αναφέρει εις τας άρθρα του, μεταχειρίζεται πολύ χλευα-
 στικόν καθ' ήμιν ύφος, και νομίζει, φαίνεται, οτι έκδι-
 δόμενος εις τας Αθήνας ύπερίχ' τρίτην τον, και
 οτι είναι συγχεωρημένον εις αυτον να περιτροπή και να
 χλευάζη άτιμωρητι τας εις τας έπαρχίας εκδιδομένας ήθη
 μερίδας, θεωρών ίσως αυτας ύποδοσιτίας αυτου. Άλλ'
 ήμεις φρονοῦμεν τό εναντίον, και ιδου ό λόγος, τον όποιον
 θεωρούμεν ισχυρότατον.

Επειδή ό Αϊών είναι άρχηγός πατριάς, και αναρρι-
 δόν αντιπροσωπεία τό γνωστόν εκείνο κόμμα, τό όποιον
 ήγειν και γίνεται πάντοτε πρόσκομμα εις πᾶν συντόν
 και σωτήριον υπέρ της Έλλάδος μετρον, και επειδή ανα-
 γινώσκεται μετ' ένθουσιασμού από τους άνήκοντες
 εις τό κόμμα του ήμαλλον ειπείν τουσπαδούς του, νομίζε-
 οτι τα γραζόμενά του είναι άριστουργήματα, και οτι προ-
 ξενούν εις τας άλλα μέρη της Έλλάδος, ως και εις τον έξω
 κόσμον την αυτην έντύπωσιν την όποιαν προξενούν αναγ-
 νωσκόμενα από τους άνθρώπους του κόμματός του. Άλλ'
 α' μας συγχωρήση να τον είπωμεν μετ' παρησίαις, οτι
 ένταυθα τουλάχιστον αναγινώσκονται με περιφρόνη-
 σιν, αγανάκτησιν και απέχθειαν, και οτι τό αυτό συμ-
 βάνει εις όλα τας μέρη της Έλλάδος καθώς επίσης και
 εις τον έξω κόσμον, όπου οι άνθρώποι βδελύσσονται την
 άγυρσίαν, και δύνανται να εκτιμώσι της τάσιν και τους
 καταχθονίους σκοπούς, των ότοι έχουν αυτην ως πολιτικήν
 των άρχην. Έναθροῦνόμενος δέν ό Αϊών δια τό πλεονέκτη-
 μά του αυτου, οτι δηλαδή αντιπροσωπεία φερίται, νομίζε
 οτι υπερίχεται οτι είναι συγχεωρημένον εις αυτον να χλευάζη
 τους όσοι δέν είναι σύμφωνοι με τας άρχάς και τας συμπε-
 θείας του. Άλλ' σπατάται και σπατάται μετ' αλλοις, και
 θέλει έλθαι καιρός, οστις δέν είναι πολύ μακράν, οτι ούκ
 αυτου πλανώμενοι γνωρίζοντες την πλάνην των θέλου
 και αυτοί επαξίως τον εκτιμήσιν. Ημεις άπανταίως μη
 άνήκοντες εις καμίαν φατριάν ή κόμμα, οὐδέ ήπρησού-
 τας ξένα συμφέροντα, αλλά μετ' αλλοις σκοπόν έχοντες την
 δόξαν και την εύλησίαν της πατρίδος μας, ανεξάρτητοι δέν
 από πάσαν ή οδανθηποτε άντεθνικήν έπιβρότην, έχομεν μετ' α-
 ληθέρων του Αϊώνος βαρύτητα, διότι τουλάχιστον γνωρίζε-
 πιστοί διερμηνείς της γνώμης και των πατριωτικόν αισθη-
 μάτων μιας αξιολόγου κοινωνίας, οια είναι ή της Έρμου-
 πόλεως, έχούσης μετ' αλλοις άρετήσιν εις την πλεονεγγα-
 της έσωτερικής του έθνους πολιτικής κοινωνίας ήτις έν-
 να του πολιτισμού εις τον όποιον είναι άρκετά προχω-
 ρημένη, των διαφόρων γνώσεων με τας όποιαις είναι προ

ασμένη, της πείρας και της ανεξαρτησίας της από το ποταπὸν συμφέρον τὸ ἐκ τῶν ὑπουργημάτων, προκύπτει, πρέπει νὰ θεωρηθῆται μία ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων τῆς Ἑλλάδος κοινωνιῶν κινωνίας ἧς ἐπιφέρει εἰς τὸν κοινὸν πόρον 50 περίπου ἑκατομ. δραχμῶν ἐπασχολομένων εἰς ἐμπορικὰς, τραπεζικὰς, ναυτικὰς ἢ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐργασίας, δίδει τόνον εἰς τὸ κοινὸν σώμα μας ἢ ψυχὴν εἰς ἄλλας ἐν γένει τὰς πηγὰς τοῦ ἔθνικοῦ πλούτου. κοινωνίας, τέλος, μὴ ἀνηκούσης εἰς κῆρυμιν φαρτρίαν ἢ κόμμα, μὴ ὑπηρετούσης ἕνα συμφέροντα, ἀλλὰ μοναδικὸν σκοπὸν ἔχουσα τὴν δόξαν καὶ τὴν ἠλικίαν τῆς πατρίδος μας. Τοιαύτη κοινωνία ἀντιπροσωπεύοντες καὶ πιστοὶ διεργηθεὶς τῆς γνώμης τῆς γινόμενοι, καυχώμεθα, τὸ ἐπαναλέγομεν, οἱ ἔχομεν βαρύνετα εἰς τὴν πλάστιγγαν τῆς ἰσότητος τῆς Ἑλλάδος πολιτικῆς, περισσοτέρων ἀφ' ὅσων δύναται νὰ ἔχη ὁ Αἰὼν, ὅστις ὑπηρετεῖ, ὡς εἶναι πασίγνωστον, ἕνα συμφέροντα.

Ἐχομεν, τὸ ἐπαναλέγομεν, μεγαλητέραν τοῦ Αἰῶνος ἐπιρροήν, διότι εἰς τὴν παρελθούσαν δευτέραν τῆς πατρίδος μας περίστασιν, καθ' ἣν διεκινδύνεον μεγάλα καὶ ὑψηλὰ συμφέροντα, δὲν ἐκάμαμεν χρῆσιν τοῦ τύπου διὰ νὰ προτρέψωμεν εἰς ἀναρχίαν τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ ἐπροσπαθήσαμεν νὰ φέρωμεν εἰς τὸν κόλπον τῆς κοινωνίας μας: ὁ καταστρεπτικὸς ἐμφύλιος πόλεμος εἰλικρινεῖς ἐξ ἐναντίας τῆς πατρίδος μας φίλοι ἐνησχολήθημεν μετ' ἀφροσύνας εἰς τὸ νὰ συμβουλευώμεν τοὺς λαοὺς νὰ ἦναι μέτριοι εἰς τὰς ἀξιώσεις των ἢ νὰ ἡσυχάζωσι, διότι ἡ μετρίτης καὶ ἡ ἡσυχία ἦσαν, κατὰ τὴν γνώμην μας ἢ τὴν τῶν συνετῶν ἢ ἐπατριδῶν Ἑλλήνων, τὰ μόνα μέσα δι' ὧν ἠθέλην ὁδηγηθῆ εἰς ἀγαθὸν λιμένα τὸν κλιτονίζομενον τὸν πολιτικὸν σπῆρα, καὶ δυνάμεθα νὰ καυχώμεθα ὅτι δὲν ἐπιβουλεύθημεν διὰ τῶν συμβουλῶν μας αὐτῶν τὰ ἔθνη συμφέροντα, διότι εἶδον ἀπληρῶς αὐτὰς τὰς πρόπολλοι ἐπιθυμητὰς ἔθνας ἐλευθερίας, τῶν ὁποίων εἶθε νὰ φανώμεν καὶ ἀξιοί.

Μᾶς χλευάζει ἀκαταπαύστως ὁ Αἰὼν, διότι ἐπηρέσαμεν δύο ἐκ τῶν περιφανιστέων τῆς Ἑλλάδος ἀδρῶν, τοὺς κυρίους Ἰωάννην Κωλέτην καὶ Ἀ. Μυροκορδέτον, τοὺς ὁποίους ὑπόληπτεται ἡ πεφωτισμένη Ἑυρώπη, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους προσφέρει σέβας τὸ πανελλήνιον ἢ ἰδίως ἡ ἀξίωσις κοινωνία μας, τῶν αἰσθημάτων τῆς ὁποίας εἰμεθα, τὸ ἐπαναλέγομεν, πιστοὶ διεργηθεὶς. Τοὺς ὑπόληπτεται ἡ πεφωτισμένη Ἑυρώπη διὰ τὴν ἀνευσιν καὶ τὴν ἀρετὴν των, τοὺς σέβεται ἡ Ἑλλάς, καὶ πρὸ πάντων ἡ κοινὴ νῆα μας, διὰ τὰ προτερήματά των ταῦτα ἢ τὸν πατριωτισμὸν των, καὶ διότι εἰς τὰς παρελθούσας κρίσεις τῆς πατρίδος μας περιστάσεις ὑπερμάχησαν καὶ μεγαλῶς ἐμόχησαν ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου, ὑπὲρ τῆς εὐνομίας καὶ ὑπὲρ τῶν καλῶς ἐγνωσμένων ἔθνικων συμφερόντων, καὶ τὸ τελευταῖον τοὺς σέβεται διότι θέλουν ἐνασχοληθῆ, ὡς δὲν ἀμφισβάζομεν, νὰ ἐπιτάξωσι εἰς τὸν τόπον μας σύστημα Κυβερνήσεως συνετῆ καὶ πατρικῆς, τῆς ὁποίας ἡ Ἐρμούπολις θέλει εἶθαι εἰς πᾶσαν περίστασιν ἰσχυρώτατον ὑποστήριγμα.

Κύριον Συντάγμα τῆς Ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἀξιοτίμου Ἐφημερίδος σας ἀνέγνω μ' εὐχαριστήσιν μου τὸ ἄρθρον σας, δι' οὗ ἐπραγματεύθητε περὶ τῆς μεταξὺ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐμπορικῆς συνθήκης, καὶ περὶ τῶν προσκομμάτων τὰ ὁποία ἀπαντᾷ καθ' ἑκάστην τὸ ἐμπόριόν μας ἕνεκα τῆς ὀλίγης προνοίας τῶν Κυβερνώντων μας, μολοντί ἡ Ἑλλάς ἔχει μέγιστον συμφέρον νὰ περιθάλψῃ τὸ ἐμπόριον καὶ τὸ ναυτικόν της, ἄτινα, ὡς εὐστόχως παρετήρησατε, ἀποτελοῦν [δύο] ἐκ τῶν σημαντικωτέρων πηγῶν τοῦ ἔθνικοῦ πλούτου. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ πρὸ πολλοῦ καθιερωθεῖσαι ἐνταῦθα ὑγειονομικαὶ δεκτικαὶ συντείναν καὶ αὐταὶ οὐ μικρὸν εἰς τὴν ἐξούτωσιν τοῦ ἐμπορίου, ἐνέκρινα νὰ σᾶς κάμω ὀλίγας τινας περὶ αὐτῶν παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε διὰ τῆς ἐφημερίδος σας.

Τὰ λοιμοκαθαρτήρια καὶ τὰ ὑγειονομικὰ ἐισυστήθησαν πρὸ ἀμνημονύτων χρόνων εἰς ἄλλας τὰς Ἑυρωπαϊκὰς πόλεις, τὰς συγκοινωνίας καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις ἔχουσα μετ' Ὀθωμανικὸν κράτος, ἐπὶ σκοπῶν τοῦ νὰ προφυλάττωται αἱ Ἑυρωπαϊκαὶ ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὴν

Τουρκίαν συνήθως συμβαίνουσας πανώλης. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα πρὸ τίνος καιροῦ ὅτι ἡ νόσος αὕτη εἶναι ἐπιδημικὴ καὶ κολλητικὴ ἐνταυτῶ, ἐσυμμορφώθη μετὰ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα τὰ ὁποία ἐνεργεῖται ἐν τῇ Ἑυρώπῃ, καὶ ἐσύστησεν εἰς ἄλλοις ἀσθενεῖς τὸ κράτος τῆς λοιμοκαθαρτήρια καὶ ὑγειονομικὰ, ἐκτοτε δὲ ἀπληλάχθη ἀπὸ τὴν τρομερὴν ταυτην μάστιγα, αἱ Ἑυρωπαϊκαὶ Κυβερνήσεις δεῖν νὰ χρηρησώσι πλειοτέρως εἰς τὸ μετὰ τοῦ κράτους αὐτοῦ ἐνεργεῖται ἐμπόριον εὐκολίας, ἐμετρίασεν σημαντικώτατα τὴν διάρκειαν τῆς καθάρσεως, ἧς ἐγένετο μέγιστον προσκομμά εἰς τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν πρῶτον τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἐν ταυτῶ ἀφορμῇ μεγάλων καὶ σημαντικῶν ἀσπενῶν πρὸ σφικτον δὲ παραδείγμα ἔχομεν τὰ ὑγειονομικὰ τῆς Τηγείσης, τῆς Μελίτης, τῆς Διόβρου καὶ τῆς Μασσαλίας, ὅπου μετὰ ὀλιγοήμερον κάλαρσιν λαμβάνουσι ἐλευθερίαν κοινωνίαν τὰ ἐκ τῆς Τουρκίας προερχόμενα πλοῖα, οἱ ἐπιβάται καὶ τὰ ἔμπορεύματα, καὶ ὅπου πρὸ πάντων ἐπαυσε ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἐν χρεῖσει τὸ ἀπληρότατον καὶ μοχθηρότατον μέτρον τοῦ Σουρίνου διὰ τὰ πλοῖα τὰ προερχόμενα ἀπὸ μολυσμένη μιση αὐτοῦ δὲ τὸ Σουρίνον διήρκει τρεῖς καὶ πέντε πηλακίς ἡμέρας, διὰ νὰ δεβαιύται ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιπέσις ἀρχὴ ἀνευπῆρχεν ἢ οὐ εἰς τὰ πληρώματα τῶν πλοίων τὸ μίσημα. Ἄλλ' εἰς τὰ ὑγειονομικὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως εἰς τὸ τῆς Σύρου φυλάττεται θρησκευτικῶς ὄχι μόνον ἡ ἀρχαία καὶ τετριμμένη συνήθεια τῆς μακροήμερου καθάρσεως, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εἰσὶ τὸ σουρίνον, τὸ ὁποῖον καὶ πρόσκομμα μέγιστον εἰς τὸ ἐμπόριον καθίσταται, καὶ κίνδυνον εἰς τὴν ὑγειάν των ἐπιβάτων ἐπιφέρει διότι εἰς μικρότατα πλοῖα, ὡς συνήθως εἶναι ταυτὰ τὰ τῆς ἀκτοπέσις μας προερχόμενα ἀπὸ τὴν Χίον, τὴν Μιτηνὴν, τὴν Σάμον τὴν Ἐφεσον, τὰς Κυθωνίας καὶ ἀπὸ διαφόρους ἄλλους τῆς Τουρκίας λιμένας μετὰ φορτία, καὶ φέροντα ἑκατόν 10. 20. ἢ καὶ περισσοτέρους ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων των ἐπιβάτας, δὲν συγχωρεῖται νὰ μεταβιβάσωσι αὐτοὺς εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον πρὶν παρέλθῃ ἡ τοῦ σουρίνου προθεσμία: ἐντεῦθεν δὲν ταλαιπωροῦνται οἱ δυστυχεῖς ἐπιβάται καὶ πολλὰς δολοκλήρου οἰκογένειαι ἐκτεθεμναι εἰς τὸν καταστρώματος, καὶ ἀναγκάζονται νὰ ὑποφέρωσιν αὐτῶ τὸν καύσαν τῆς ἡμέρας καὶ ἐν κερῶ χειμῶνος τὸν παγετὸν τῆς νυκτός καὶ τὴν βροχὴν, ἀνευ οὐδεμιᾶς πραγματικῆς ὠφελείας.

Ἐπιλείψι με ὁ χρόνος ἐπαρημῶντα ἴσα ἐντεῦθεν προκύπτουν εἰς τὸ ἐμπόριον πρόσκομματα καὶ τὰς δυσκολίας: ἀλλὰ ἢ αἱ δαπάναι τὰς ὁποίας ἀναγκάζονται νὰ κάμνωσι διὰ τὴν καθάρσιν τὰ ἐνταῦθα ἐρχόμενα πλοῖα καὶ οἱ ἐπιβάται οὐσαι σημαντικώταται καὶ αὐταί, βλάπτουν καί ὡς τὸ μετὰ τὴν Τουρκίαν ἐμπόριόν μας, τὸ ὁποῖον ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐνεργεῖται ἀπὸ μικροεμπόρους, οἵτινες μεταβιβάζουν αὐτοπροσώπως ἐνταῦθα διὰ νὰ προμηθεύωσιν τὰ ἀναγκαῖα των. Ἐρχεται παραδείγματος χάριν μικροεμπόρος τις μετὰ κεφάλαιον δύο ἢ καὶ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν διὰ νὰ προδῆλψῃ ἐμπόριον: οὗτος ἀνεξαρτήτως τῆς εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον χρονοτριβῆς τοῦ διαρκούσης ἡμέρας δεκαεπτά, ὑπόκειται καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ τοῦ φύλακος πρὸς μίσην καὶ ἡμισίαν δραχμῶν τὴν ἡμέραν, ὑπόκειται ἐπίσης εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ καταλύματος: ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ πρὸς μίσην καὶ ἡμισίαν δραχμῶν τὴν ἡμέραν, ἐκτός τοῦ δικαίωματος τοῦ ἱατροῦ καὶ τῆς δαπάνης τῆς κωστροφίας του, ἀναγκάζομενος: νὰ πληρῶσιν αὐτῶ ἀδρῶς ὡς ἢ τὸ πόσιμον ὕδωρ ἀνεξαρτήτως τῶν γινόμενων εἰς τὰ τροφίμα καταχρήσεων, ἀρκετὰ εἰς ἄλλους γνωστῶν. Ὅσον ἐκτός τῆς ἀνυπόφορου χρονοτριβῆς ἐπιφορτικῶς καὶ μετὰ σημαντικὰ καὶ δυσανάλογα ὡς πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ἐπιχειρήσιν του ἐξοδα, προτιμᾷ νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Σμύρνην διὰ νὰ προμηθεύται ἐκεῖθεν τὰ ἀναγκαῖα εἰς αὐτὸν ἐμπόριον. καὶ ἐνταῦθεν κολοβόνεται, ὡς πραγματικῶς ἐκολοβώθη, τὸ δικμετακομιστικὸν ἐμπόριόν μας, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖται μόνον μετὰ τὴν Τουρκίαν: ἡ δὲ Κυβέρνησις μας εἶτε ἀγνοεῖ ταυτὰ πάντα, εἶτε διὰ μικρὰν καὶ ἀσημαντὸν ὠφελείαν, τὴν ἐκ τῶν ὑγειονομικῶν καὶ τῶν τῆς καθάρσεως τελῶν προκύπτουσαν, προτιμᾷ νὰ καταστρεφῇ ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ἐμπόριόν μας, ὡς οὐδὲ τὴν μικρὰν ταυτην καὶ ἀσημαντὸν ὠφελείαν θέλει ἀπολαμβάνει πλέον μετὰ τίνος καιροῦ παρελευσιν, ἐνῶ ἂν ἠθέλε παραχωρήσει εὐκολίας τινὰς εἰς τὴν καθάρσιν, ἀφοῦ ὡς ἀνωτέρω εἶρηται ἐξέλειπε σημαντικώτατα ὁ τῆς πανώλους κίνδυνος, καὶ ἐνταυτῶ ἂν

ἠθέλεν ἐλαττώσει τὰ ὑγειονομικὰ τέλη καὶ δικαίωματα ἠθέλε δώσει νῆαν ζωὴν εἰς τὸ πρὸ πολλοῦ πόρον ἐμπόριον μας. Καθίσταται ἄρα εὐχῆς καὶ φρονήσεως ἔργον νὰ διερίσῃ ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν συγκαταστήσῃ ἀπο πολιτικῶν οἵτινες ἔχουν ἀμφότερον καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ τόπου νὰ διατηρῶν καὶ τὸ ἐμπόριον νὰ μὴν ἀπαντᾷ ταυτὰ κατὰ τὴν καθήκον: ν' ἀναφῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἀνογαγίας πληροφορίας καὶ παρατηρήσεις τῆς περὶ παντός ὁμοῦ ναιταὶ νὰ ἐπιπέσῃ βλάβην ἀπὸ τῆς ἀλλ' αἱ παρατηρήσεις τῆς νὰ εἰσακουσῶνται, καὶ ὄχι νὰ ἀπῆ καὶ αὐτὴ τὴν ἐπιμελητηρίου μας τυχην, τὸ ὁποῖον πῶποτε δὲν εἶσθ κοῦσθ εἰς ὅσας ἔκαμεν εἰς τὴν Κυβερνήσιν παρατηρήσεις ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τοῦ ἐμπορίου μας.

Ἐν Ἐρμούπολιν τὴν 9. Μαρτίου 1844.
Εἰς τῶν συνδρομητῶν σας

Σ. Σ. Καταχωροῦντες τὴν προηγουμένην διατριβὴν συμπερικείμεθα τὴν γνώμην τοῦ συντακτοῦ αὐτῆς καὶ ὁ λην τὴν ἐκασίν της, καὶ εὐχόμεθα ὡς τῆς ἡ Σ. Κυβερνήσις μας νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν βαρύνετα εἰς τὰς ἐν αὐτῇ διαλαμβάνομένας συντάς καὶ φρονήσεις παρατηρήσεις, ὑπὲρ τοῦ συμφερόντος τοῦ ἐμπορίου.

ΑΘΗΝΑΙ.

(Ἐξ ἰδιειτέρως ἀλληλογραφίης.)
Τὴν 7 Μαρτίου 1844.

Περὶ τὸν κρίνει νὰ σᾶς ἐλθῶσιν τὴν χαρὰν ἦτις ἠκολοῦθησιν ἐνταῦθα ἕνεκα τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Συντάγματος αἱ Ἐφημερίδες τὰ ἐκτίθουν ἐκτεταμένως ἤδη καταγεγνημέθα εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον οὗτος μεταβλήθη εἰς τὸ ἀπλοῦστερον, διότι κατὰ τὸ πρῶτον σχέδιον μίση ἐκλογὴ ἠδύνατο νὰ διαρκῆσθ 5—6 μῆνας με ἐστάσεις, ἀσφάσεις καὶ ἐρίσεις ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν. Τὴν παρελθούσαν τετρατὴν οὗς δεβιάω δτι αἱ Ἀθῆναι εὐρίσκοντα εἰς κάποιον ἀνωστήσαν, εἶτε διότι δὲν παρεδέχθη ἡ Α. Μ. τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος μας καθ' ὀλοκλήρου, εἶτε διότι συνέπεσε ν' ἀναχωρήσῃ ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας μετὰ τῆς συζύγου του ἐντεῦθεν διὰ Πόρον καὶ Λίγυρον χάριν διακεκασίας, εἶτε διότι ἀπεφάσισεν ἡ Συνέλευσις νὰ κάμῃ φιλικὴν καὶ ἀδελφικὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν βασιλικῶν παρατηρήσεων, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἡξίωσθ δτι εἰς ταυτὰς κρίσεις περιστάσεις λαμβάνουσι κερὸν οἱ βουλευτοὶ καὶ οἱ λεγόμενοι φίλοι τῆς πατρίδος νὰ βίπτουν τὰ φαρμακερὰ των βέλη διὰ νὰ φαρμακεύωσιν τοὺς ἀθῶους καὶ ἀγροίκους ὠφελήντες: λοιπὸν δίδασπειρα δτι ὁ Βασιλεὺς μετὰ ἄλλας τὰς θυσίας τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ Συνέλευσις ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐφάνη ἀγνώμων, καὶ ἔκαμεν ὀλιγίους ἐπιδιορθώσεις, χίρην τοῦ πατρὸς του δτι ὁ Πισκατώρης ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ Λαῦνις, διότι διαμαρτυρήθη ἡ Ρωσσία ὡς πρὸς τὴν ἐπέμψασιν των εἰς τὰ πράγματα τῆς Συνελεύσεως μας: δτι ἂν δὲν τελειώσθ τὰς ἐργασίας της δὲν θέλουν ἐπανελθεῖ ἐνταῦθα, καὶ ἄλλα ταυτὰ, εἰς τρόπον ὡς δὲν ἤξευρέ τις τί τρέχει, ποῖον νὰ πιστεύσθ, ποῖον νὰ καταπραύνη ἢ ποῖον νὰ καταπέσιθ. Οἱ δόξμοι, τὰ κερφάνεια, τὰ ἐργαστήρια κατήνησθιν νῆα βουλευτήρια: χάρις εἰς τὴν φρόνησιν τῶν ἀξίων πατέρων τοῦ ἔθνους διεσκεδασθῶσιν ὄλα, καὶ ἐπέσειν ἡ ἐφημερὸς βουλευτικῆς ὡς ἰστὸς ἀράχνης. Οἱ πληρεξούσιοι εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιν μόνον περιστάσιν ἐφάνησαν ἀνώτεροι ἐαυτῶν μετὰ πολλοὺς κόπους, μετὰ ὑπερβολικὴν καρτερίαν ἐσφῆθησαν φιλικῶς τὸ διάγγελμα, τὸ καθυπέδαλαν εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν, τὸ διεύθυναν εἰς τὸν Βασιλεῖα, ἐπέτυχαν τὴν ἐγκρισίν του, καὶ εὐχαρίστησαν τὸ κοινὸν ἐντὸς τσσαρῶν ἡμερῶν. Τὶ κάμνει τὸ μέγα ὄπλον τῆς ὁμοιοῖα! Τῶρα ἔχομεν ἄκραν ἡσυχίαν, καὶ ἡ εὐχαριστήσις εἶναι γενικὴ. Περὶ τῆς ὀροδοσίας τοῦ Βασιλεῖος δὲν γνωρίζω μετὰ θετικῆς τα τίποτε ἄλλοι λίγουν δτι ἀμα τελειώσωσιν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως, δίδεται ἄλλοι δὲ λίγουν δτι διὰ νὰ μὴν ἔχωμεν πολλὰς ἔθνας ἐορτάς θα δευθῆ ὁ δόξμος τὴν 27 Μαρτίου (ἀνεὶ τῆς 25). δὲν βλέπει τίποτε, χάριν τῆς πατρίδος ἂς φάγωμεν τὸν Ἀθηναϊκὸν ἀμύνην ἐνταῦθα καὶ μετέπειτα τῆς Κηπερούσεως (κήπος τῆς Σύρου).

Καθώς ο φρόνιμος οικογενειάρχης διατηρεί καθαράν την οικίαν του, και οπωσδήποτε καλώς εφωδιασμένην και εστολισμένην με τὰ ἐπιπλά τ' αναγκαίου εἰς αὐτήν, δεῖ τὸ εὖ ἀναπαύσει τοῦ βίου και ὑπὲρ τῆς φιλαυτίας του ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικάς του σχέσεις, καὶ ὅταν ἡ χρηματικὴ κατάστασις του δὲν τῷ ἐπιτρέπῃ νὰ τὴν στολίξῃ καθ' ὀλοκληρίαν καλῶς, στολίζει τοῦλάχιστον ὁπωσδήποτε τὰν κοινὴν αὐτοῦ και τὴν αἰθουσαν ὅπου συχνάζουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ξένοι, οὕτω και Κυβερνήσις φρόνιμος, ἂν ὑποτεθῇ διὰ στερεῖται ἀνδρῶν ἱκανῶν και ἀξίων διὰ νὰ διορίξῃ ἐξ αὐτῶν τοὺς ὑπαλλήλους τῆς εἰς ἑλν τὰ μέρη τοῦ κράτους, φροντίζει τοῦλάχιστον νὰ ἐκλέγῃ και νὰ διορίξῃ εἰς τὰς ἐμπορικὰς τῆς πόλεις ὅπου συχνάζουν οἱ ἀλλοθνήσι, και ἔχουν πολλὰς και διαφορὰς μετα τῶν ἐγχωρίων σχέσεις, ἀξίους ὑπαλλήλους, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου και τὸ ἐθνικὸν ἐμποριον προοδεύει και ἐκτείνεται, και αὐτὴ καλῶς ἀντιπροσωπευμένη ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς κρασταίνεται σιδαομωτέρα ὡς πρὸς τὸν ἔξω κόσμον και ἀγαπητοτέρα εἰς τοὺς λαοὺς τῆς, διδουσα οὕτω δὲγμα τρανέτατον δεκχεται και τὸ ἐμποριον και τῶν συμφερότων τῶν ὑπὸ κῶν τῆς.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο σύμφωνα με τὸν ὑψηλὸν τῆς δημοσιογραφίας σκοπὸν ἐπραγματεύθημεν διὰ τῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν 258 τῆς ἡμερησίας μας καταχωρισθείσης διατριβῆς μας, περιωρισθέντες εἰς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δικαστάς μόνον, ἄλλ' ἐπιφυλάχθέντες νὰ πραγματευθῶμεν ἐπομῆνος και περὶ τῶν λοιπῶν κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας και νομίζομεν δεῖ εἶπομεν ἀλλήλων ἀδιαρίθων κήρον, διότι ἡ ταχὴν και ἐντὸς τοῦ νόμου δικαιοδοσία συντείνει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἔκτασιν, και διότι ὁπου ἡ ἐμπορικὴ δικαιοδοσία διαχειρίζεται ἀπὸ δικαστάς ἀμαθείς, ἀνικάνους και σχολαστικούς, ἐκεῖ ὁ ὀλεθρὸς τοῦ ἐμπορίου καθίσταται ἀναπόφευκτος. Ἄλλα πρᾶ πάντων προσδοκίαν ἀνέγνωμεν εἰς τοὺς Ἀριθ. 136 φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδοθείσης ἡμερησίας τῶν Ἀγγελιῶν διατριβῆν τοῦ κυρίου Π. δι' ἧς ὁ ἀγνωστος οὗτος συντάκτης τῆς συμφωνεῖ μὲν μετ' ἡμῶν δεῖ ἡμάθεια ἢ ἡ ἀνικανότης τῶν δικαστῶν εἶναι ἐπιβλαβὴς, συγκρίνων ὅμως παραλόγως αὐτὰς μετ' τὴν ἀμελείαν τοῦ δικηγόρου θεωρεῖ ἐπιβλαβεστέρην τὴν τελευταίαν εἰς τοὺς ἐμπόρους και τοὺς πολίτας, διότι τῶν μὲν δικαστῶν ἡ ἀνικανότης ἐπανορθοῦται, λέγει, διὰ τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων ἀπὸ τὰ ὀποιὰ εἰ τυχὸν πρωτοδικῶς ἀδικηθέντες δύνανται βραδίως νὰ ἐκνοσηθῶσιν, ἐνῶ τὰ ἐκ τῆς ἀμελείας ἢ ἀνικανότητος τοῦ δικηγόρου σφάλματα εἶναι μόνιμα, διαρκῆ και ἀδιορθώτα.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς διατριβῆς ταύτης τοῦ κυρίου Π. ἐκθετομεν τὰ ἐπόμενα.

Συμφωνοῦμεν μὲν μετὰ τοῦ κυρίου Π. δεῖ και εἰς τὸν διορισμὸν τῶν δικηγόρων εἶναι ἡ Κυβερνήσις νὰ ἦναι προσηκτικὴ ὡς και εἰς τὸν τῶν Συμβολαιογράφων, τῶν κλητῶν και ὄλων ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων τῆς, και εἶναι εὐχρῆς ἔργον ἂν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι τῆς ἐξουσίας ἦσαν ἐπὶ ὅσοι ἐν γένει ἐφωδιασμένοι μετ' ἀπαιτούμενα προόντα διὰ νὰ ἐκπληρῶσιν ἐπαξίως τὰ καθήκοντά των, μολοντί οὐ ἀξίσιμος τῆς Ἑρμοπολείας δικηγορικὸς οὐλόγος ἢ πώποτε ἢ πολὺ σπάνιως ὑπέπεσεν εἰς σφάλματα και ἀλλεΐψεις τοιαύτας, ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὴν διατριβῆν τοῦ κυρίου Π. Ἄλλ' ὑποβάλλομεν εἰς τὴν παρατήρησιν αὐτοῦ τοῦ κυρίου Π. δεῖ ἢ ὁ δικηγόρος ἐξασκεῖ εἰς τὴν κοινωνίαν τὸ δικηγορικὸν ἐπιτήδευμά του ὡς δὲ ἑστὸς τὸ θεραπευτικὸν, ὁ ἀρχιτέκτων τὸ ἀρχιτεκτονικὸν και τ. λ. Καθὼς ὅταν ὁ ἑστὸς εἶναι ἀνικάνος ἢ ἀμελής καθίσταται ἐπιβλαβὴς εἰς τοὺς πελάτας του, καθὼς ὁ ἀνεπίθθιος ἀρχιτέκτων οἰκοδομεῖ οἰκίαν, ἢ τις κακῶς οἰκοδομηθεῖσα ἔνεκα τῆς ἀνικανότητος ἢ ἀμελείας του καταπίπτει μετ' ὀλίγον και ἐντεῦθεν ζημιούται ὁ κύριος αὐτῆς, οὕτω καθ' ὁμοίωσιν ζημιούται οἱ πελάται ἔνεκα τῆς ἀμαθείας και ἀνικανότητος τῶν δικηγόρων ἄλλὰ καθὼς ἐπίσης ἕκαστος εἶναι κύριος ν' ἀφιερῶν τὴν θεραπείαν τοῦ ασθενοῦς του εἰς τὸν ἑστὸν τὸν ὁποῖον νομίζει ἱκανώτερον, τὴν οἰκοδομὴν τῆς οἰκίας ἡτου εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα τὸν ὁποῖον νομίζει ἐπιτηδεύτερον, οὕτως ἕκαστος εἶναι κύριος ν' ἀφιερῶν τὴν ὑπέρσπισιν τῶν δικαιωμάτων του εἰς ἕνα ἐκ τῶν πολλῶν δικηγόρων τὸν ὁποῖον ἤθελεν νομίζει ἱκανώτερον και ἐπιτηδεύτερον, ἢ ὅν βλαβρῆ ἔνεκα τῆς ἀμαθείας ἢ τῆς ἀνικανότητος του, ἀπολαμβάνει δικαίωμα ν' ἀποζημιωθῇ ἢ ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ἀπολαμβάνει δικαίωμα ὁ κύριος τῆς

καταπίπτουσας οἰκίας ν' ἀποζημιωθῇ ἀπὸ τὸν ἀνικάνον και ἀμελῆ ἀρχιτέκτονα και ὄχι μόνον καταδικάζονται οὕτοι κατὰ τοὺς νόμους νὰ ἐκνοσηθῶσιν τοὺς παθόντας, ἀλλὰ και δυσφημίζονται και οὐδεὶς πλέον πλησιάζει τοιούτους ἀμαθείς και ἀνικάνους ἀνδρας. ὅταν ὡς ἐκ τούτων πλῆτων ὁ ἰδιώτης ἢ ποσὶς ἢ μικρὸν βλάπτεται ἐκ τῆς ἀνικανότητος και ἀμαθείας αὐτῶν, ὡς βλάπτεται μικρὸν ἐκ τῆς ἀνικανότητος και ἀμαθείας τοῦ κτίστου, τοῦ βλάπτου τοῦ ὑποδηματοποιοῦ κτλ. Δὲν ἔχει διεν κχιμῶν συγκρίσιν ἡ βλαβρῆ ἢ προκύπτουσα εἰς τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τῆς ἀμαθείας, τὴν ἀνικανότητος και τὴν σχολαστικότητος τῶν δικαστῶν, μετ' τὴν βλαβρῆν τὴν προκύπτουσαν εἰς τὸν ἰδιώτην ἀπὸ τῆς ἀμαθείας και ἀνικανότητος τοῦ δικηγόρου, διότι καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ὁ ἰδιώτης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ βάλῃ τὸν τράχηλον τῶν συμφερότων του ὑπὸ τὴν προσταστροφικὸν πέλεκυν τῆς ἀμαθείας τῶν δικαστῶν, καθόσον δε ἀφορᾷ τὸ δεύτερον, ὁ ἰδιώτης εἶναι ἐλεύθερος ν' ἀφιερῶσιν τὴν ὑπέρσπισιν τῶν δικαιωμάτων του εἰς τὸν δικηγόρον τὸν ὁποῖον ὑπολήπτεται, ὡς ἀφιερῶν τὴν θεραπείαν τῷ ἁθενοῦς του εἰς τὸν ἑστὸν τὸν ὁποῖον ὑπολήπτεται, τὴν οἰκοδομὴν τῆς οἰκίας του εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα τὸν ὁποῖον ἐπίσης ὑπολήπτεται κτλ. και ἡ σύγκρισις δὲν τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν ὁ κύριος Π. μετὰ τῶν δικαστῶν και δικηγόρων ἀντίκειται εἰς τοὺς κανόνες τῆς λογικῆς και ἐπίσης εἰς τὸν κοινὸν νοῦν. Ἄλλ' ὁ κύριος Π. προσθετεῖ δεῖ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων ἱκανοποιούται οἱ βλαβθέντες ἐκ τῶν πρωτοδικῶν ἐπαγγελουμένων ἀποφάσεων.

Και κατὰ τοῦτο παραλογίζεται ὁ κύριος Π. και ἰδοῦ πῶς.

Δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῇ ὁ κύριος Π. δεῖ ὁ μόνος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον εἰς τὰς ἐμπορικὰς δίκας ἀπτετεῖται ταχύτης, εἶναι τὸ συμφέρον τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ ἐμπόριον ἐν γένει τοῦ νὰ ἱκανοποιηθῇ ἀνευ ἀναβολῆς ὁ ἀδικούμενος, διότι τῆς ὄφελος ἂν μετὰ ὄσον ἢ τρεῖς ἔτη μετὰ τὴν ἡμερησίαν ἀπὸ το δικαστηρίον τῶν Ἐφετῶν ἀπόφασις ἀδικῶς στέρουσα τὸν ἐμπορον τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων του, και ἀναγκάζουσα αὐτὸν ἄκοντα νὰ κάμῃ παύσιν τῶν πληρωμῶν του και νὰ κηρυχθῇ ὡς πτωχεύσας; Πόσον δὲ μεγάλως προσβάλλεται ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια ἐνώπιον τῶν ξένων ἢ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, ὅταν διὰ τῶν πρωτοδικῶν ἐκδοθῶσιν ἐμπορικῶν ἀποφάσεων ἀδικούνται οἱ ξένοι, οἱ ἐμπορικῶς σχέσις μετὰ τῶν ἐγχωρίων ἔχοντες; Οὐδεὶς δύναται νομίζομεν ν' ἀρνηθῇ δεῖ τοιαύτη τῆς δικαιοδοσίας κατάστασις προσβάλλουσα τὴν ἐθνικὴν ὑπόληψιν και τὴν καλὴν πίστιν, προσβάλλουσα δηλαδὴ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐμπορίου καταστρέφει αὐτό.

Δίδοντες τέλος εἰς τὴν παρούσαν διατριβῆν μας ὑποβάλλομεν εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ κυρίου Π. δεῖ δεῖ τὸ προεκτεθέντος ἀρθρου μας δὲν ἐννοηθῶμεν ποσὶς νὰ προσβάλλωμεν οὕτε τὸν ἀξιοτίμον πρόεδρον τῶν ἐνταῦθα Ἐμποροδικῶν, οὕτε τοὺς ἀξιοτίμους Πρωτοδικῶς τῆς Συρίας και ἂν ἀνεφέρωμεν ἀπορίσις τινὰς δὲν εἶπομεν ὠρισμένως ποῖα δικαστήρια τὰς ἐξέδωκαν ἐπεριορισθῆμεν μόνον εἰς τὸ νὰ προσβάλλωμεν πράξεις ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον και τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν και οὐχὶ πρόσωπα, και ὡς ἐκ τούτου παραλόγως νομίζει ὁ κύριος Π. δεῖ ἀπὸ ἀντιπαθείας αἰσθημα κινούμενοι σκοπὸν προσθέμεθα νὰ μεμφθῶμεν τοὺς ἀξιοτίμους τοὺτους ἀνδρας, τοὺς ὁποῖους τιμῶμεν διὰ τὴν ἀρετὴν και διὰ τὰς πρὸς τὴν πατριδὰ ἐκδουλεύσεις των. Ἄλλ' ἂς ἦναι βέβαιος ὁ κύριος Π. δεῖ δὲν θέλομεν παύσει πώποτε ἀπὸ τοῦ νὰ φρονώμεν και νὰ κηρύττωμεν δεῖ ἡ ἐμπορικὴ δικαιοδοσία διαχειριζομένη ἀπὸ ἀμαθείς, ἀνικάνους και σχολαστικῶς δικαστάς καθίσταται ὀλεθρὸς τοῦ ἐμπορίου.

Συνέχεια ἐκ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Βασιλέως

Προστίθεται δὲ ΙΕ: ἐδάφιον ἔχον οὕτως.
 « Εἰς τὴν κτηματίας, ἡ ἐδιοκτικῆς βιομηχανικῶν καταστάσεων, πληρῶν κατ' ἔτος φόρον ἀμεσον ἀρχικῶς και ὠρελήσας σημαντικῶς τὸ Κράτος διὰ τῆς ἀναπτύξεως ἢ τελειοποιήσεως τῆς γεωργίας ἢ βιομηχανίας.
 Τὸ ἀρθρον 79 ἐξαλείφεται ἔνεκα τῶν σημειωθέντων εἰς τὸ μετὰ τὸ ἀρθρον 71 παρεμβληθέν νῆον ἀρθρον.
 Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἀρθρου 83 παρεμβληθήσαν τὰ ἀκόλουθα.
 « Δὲν λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὴν δίκην οἱ Γερουσιασ

ται, οἱ τινες διορίσθησαν, εὐχρῶν, ἀπὸ ἐπιτροπῆς ἢ εἰς αἰτιῆς εἰσαγωγή. »

Εἰς τὸ ἀρθρον 87 ἡ ἰσοβία τῆς πρᾶτα νὰ ἐκτεταθῇ και εἰς τὰ ψήφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίου διὰ νὰ μείνωσιν ἀνεξάρτητα ἀπὸ τῶν Ἱπουργῶν, τῶν ὁποῖων τοὺς ἀπολογισμοὺς ἐξετάζουσιν. Ἐπίσης νομίζομεν συμφερόν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δικαιοσύνης μου νὰ μὴν ἐπιδοθῇ διὰ τοῦ Συντάγματος διὰ παντός ἡ μισθότης τῶν Ἐπιτροπικῶν. Κατὰ τὰ ρηθέντα τροποποιούμενον τὸ ἀρθρον ἔχει τὰ ἑξῆς.

« Οἱ δικασταὶ καθὼς και τὰ ψήφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίου θέλουσιν εἶσθαι ἰσοβίαι. Ὁ χρόνος καθ' ὃν θέλουσιν κατασταθῇ τοιοῦτοι, θελεῖ διορισθῇ δι' αἰδικῶν νόμου ἐκδοθῶσιν μετὰ παρέλευσιν πάντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσυνείσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἰσοβίτητα τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιφυλάσσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις. »

Ἄρθρ. 93. Παραδέχομαι εὐχαρίστως τὸ νὰ διατάσσεται εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν ἐνόμων δια τὰ τοῦ τύπου ἐγκλήματα, ὅσοις δὲν ἀφορᾷσιν τὸν ἰδιωτικὸν βίον, τὸ δὲ τῶν λοιπῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων ζητήμα ἐπιθυμῶ νὰ μὴν προδικασθῇ ἤδη, ἀλλὰ νὰ συσταθῇ εἰς τὴν συσκευῆσιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐπειδὴ ἐνδεχεται νὰ αὐραθῇ καταλληλότερος τροπὸς συνθέσεως δικαστηρίου εἰς δικαστῶν ἐγγλημάτων τούτων, τὰ ὁποῖα ἀποθλέπουσι τὴν μετὰ τὴν Κυβερνήσεως και κυβερνωμένων σχέσιν.

Κρίνω ἀναγκαῖον νὰ χίνωσιν εἰς τὸ ἀρθρον 101 τροποποιήσις τινὴς, ἀναγκαῖα πρὸς ἀποφυγὴν βραδύτητος τῆς ὑπηρεσίας. Ἴδου τὸ ἀρθρον τροποποιούμενον.

« Τὰ ὑπάρχοντα διοικητικὰ δικαστήρια καταργοῦνται, καὶ δὲ ὑπαγομέναι εἰς αὐτὰ περὶ ἀμφισβητουμένου δικαστικῶ ὑποθέσεως ἀνατίθενται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων, και θέλουσιν ἐκτελεσθῆναι ὡς καταπεύγουσαι. Νόμοι ἰδιαίτεροι θέλουσιν ὑπαγαγεῖ ἐπίσης ὅλας τὰς λοιπὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικῶ ὑποθέσεως εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, και κανονίσει τὴν διαδικασίαν. »

« Αἱ ἀρῆσις συγκρούσεως θέλουσιν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου. »

« Κάνειν δικαστήριον, καὶ μίμια διαδικασία τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικῶ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἀνευ νόμου. »

Κρίνω ἀναγκαῖον λοιπὸν νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ἀρθρον 103 ἀμέσως μετὰ τὴν ἑξῆς ἀ ν τ ι β α ἰ ν ο υ σ ι ν ε α ε λέξεις ὡς πρὸς τὴν ὀυσίαν, ὡστε τὸ ἀρθρον νὰ ἔχη ὡς ἑξῆς.

« Ὅσοι οἱ νόμοι και τὰ διατάγματα, καθόσον ἀντιβῶνται, νοῦσιν ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται. »

Τοῦτο δὲ, διότι ἄλλως δύνανται πολλοὶ ἀναγκαστοὶ ὀρισμοὶ νὰ ἀκυρωθῶσιν αἰφνιδίως πρὸς βλάβην τῆς κοινωνίας, και ν' ἀκυρωθῶσιν δεῖ μόνον τὸν λόγον δεῖ δὲν περιέχονται εἰς νόμους, ἀλλ' εἰς διατάγματα, και τοῖς κατὰ τὸ τότε πολιτικὸν σύστημα νομίμως ἐκδοθῶσιν.

Εἰς τὸ ἀρθρον 101 ἐκρινε ἀναγκαῖον νὰ ἀντικατασταθῶσιν εἰς τὰς λέξεις ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσυνείσεως τοῦ Παρόντος Συντάγματος, αἱ λέξεις ἀπὸ τῆς ἐπισήμου δημοσυνείσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν νόμου. Τοῦτο δὲ, διότι ἡ ἐποχὴ τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλευτικῆς συνόδου ἐκτετατῆ ἀπὸ τῆς δημοσυνείσεως τοῦ νόμου τούτου, τοῦ ὁποῖου ἡ συζητήσις δὲν ἤρχισεν ἀκόμη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Ἐνταῦθα ἀποπερατοῦνται [αἱ περὶ τοῦ κυρίου σχεδίου τοῦ Συντάγματος παρατηρήσεις μου, και μείνει μόνον νὰ προσθεῖσιν τινὰ περὶ τῶν ἐπισημημένων εἰς αὐτὸ ψηφισμάτων. Πρὸ πάντων λαμβάνω ἀπορῆμν νὰ ἐκφράσω εἰς τὴν Συνέλευσιν, κατ' ἐπαναλήψιν, τὴν εὐχαριστικὴν μου ἔνεκα τῆς ἱπρὸς τὴν Βασιλικὴν Σύγγον μου δεχθείσης ἀποσιώσεως. Νομίζω ἀκολουθῶσ, δεῖ λαλῶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως και πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, εἰν καλέσω τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὴν σκοπιμότητα μίαις τροποποιήσεως διὰ τῆς ὁποίας μετὰ τὰς λέξεις ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότος ἦθελον προστεθῇ αἱ λέξεις ἡ ἀπὸ οὐλοίας, δηλοῦσι τοῦ διαδόχου.

Ἐπὶ τέλος ἔχω νὰ ἐπιφέρω ἀκόμη μίαις παρατήρησιν τὴν ὁποῖαν δὲν δύναμαι νὰ παρασιμπήσω, ὅταν και ἂν μοὶ

ήναι επιθυμητόν να συμμορφωθώ με τας εύχας της Έθνικης Συνελεύσεως. Κρίνω χρέος μου να καλώ τ'ην προσηχόν της Έθ. Συνελεύσεως εις την μεγίστην δυσκολίαν, η μάλλον είπειν εις το αδύνατον του να εκτελεσθ'ή ακριβώς το περί των δημοσίων επαγγελμάτων ψήφισμα, όπως ηδη έχει, χωρίς επιβλαβών συνεπειών. Α. Η Δικαστική υπηρεσία ήθελε παρεκλυθ'ή εκ τούτου, ίσως δε και άλλαι τινές θέσεις αι οποίαι είναι δύσκολον να προσδιορισθώσι, δέν ήθελαν δυνηθ'ή, ένεκα των απαιτούμενων εις αυτές ειδικών γνώσεων να πληρωθώσι προσηκόντως, ένω βέβαια η Έθνική Συνέλευσις συμμαριζεται την γνώμην, ότι δέν ύπάρχει ο λαός διά τους υπαλλήλους, αλλά τ' ανάπαλιν οι υπάλληλοι διά το καλόν του λαού. Άλλ' όσον και αν ήμαι εις ενός μέρους πεπεισμένος, ότι το συμφέρον του λαού απαιτεί ν' αποβλήτ'η πάντ'ε η Κυβέρνησις, όταν διορίζη τους υπαλλήλους της, εις τας ειδικας τούτων γνώσεις, χωρίς των όποιων τα καθήκοντα των ύπουργημάτων δέν δύνανται να εκτελεσθώσι, επιθυμώ εις έτέρω ζωντώς να ιδω τας προς την πατρίδα υπηρεσίας κατά τον προσφορώτερον τρόπον άμειδομένους. Διά τούτο φρονώ ότι πρέπει να ληφθ'ή δι' έκαστον τούτων ιδίως η προσήκουσα φροντίς. Β. Δύνανται και ιδιαίτεροι περιστάσεις ν' απαιτηθώσι εξαιρέσειν του β'ήθεντος ψήφισματος. Τσιούτην π. χ. άπειται ο διορισμός Προξένων τινών, όπου η εφαρμογή του ψήφισματος όπως έχει, δέν είναι δυνατόν, ειμή με θυσίας χρηματικάς, αι οποίαι πάλιν ήθελαν επιβαρύνει αυτούς τους αυτόχθονας.

Όθεν συνιστώ εις την ακέψιν της Έθνικης Συνελεύσεως αν δέν ήναι συμφέρον αυτού του ίδιου Έθνους να γίν'η εις το β'ήθεν ψήφισμα προσθήκη τις, δια της οποίας να διδεται εις την Κυβέρνησιν το δικαίωμα του να κάμη εξαιρέσειν τότε μόνον, όταν βλίπη, ότι το όφελος του Έθνους απαιτεί τσιούτην ένεκα ειδικών γνώσεων η ειδικών περιστάσεων. Άλλα δια να ασφαλισθ'ή η Έθνική Συνέλευσις από πλάσης καταχρήσεως της β'ήθεντος προσθήκης, βεβαιώ αὐτήν εύχαρίστως, ότι αν την παρεκλυθ'ή, δέν θέλω ποτέ κάμη χρ'αιν αυτής εις τον διορισμόν Υπουργών, αλλά θέλω τηρήσει ως προς τούτο τους όρους του ψήφισματος.

Αποπερατών την παρούσαν διεδήλωσιν, Κύριε Πρόεδρε, διαβιβάζω ύμας περί της Βασιλικής μου ενόλας την όποιαν επιτρέπω εις ύμας να εκφράσητε και εις την Έθνικήν Συνέλευσιν.

Εν Αθήναις την 28 Φεβρουαρίου 1844
Ο Θ Ω Ν.

Την 4. Μαρτίου η επιτροπή της Συνελεύσεως ενεχείρουν εις τον Βασιλέα τας παρατηρήσεις αυτής· ο δε ανέκοινοσεν εις την Σύνοδον τὰ εξής.

Κύριε Πρόεδρε :

Λαβών το παρά της Έθν. Συνελεύσεως παρουσιασθέν μοι σχέδιον του Συντάγματος, διέβουνα εις αυτήν τας επ' αυτου παρατηρήσεις μου. Πληροφορηθείς ήδη τας τελευταίας εύχας αυτής εκ των διαβιβασθεισών μοι σημειώσεων, δέν διατάζω να παραδεχθώ αυτάς, αφού εξεπληρωσα το χρέος μου παραστήσας εις αυτήν ό,τι ειλικρινώς έερινα συντελεστικόν εις την ευημερίαν του έθνους.

Αποπερατών τον λόγον μου εύχομαι να εύλογησ'η ο Θεός το πολιτικόν του Κράτους Σύνταγμα.
Ο Θ Ω Ν.

Την άνάγνωσιν ήκολούθησαν έπευφημίαις πλήσται. Εύθως εξελέχθη επιτροπή εξ 63 μελών ήτις απελευθούσεν περι την 7 ώραν Μ. Μ. εις τὰ άνακτόρια εύχαρίστησεν την Α. Μ. ήτις απεκρίθη διά του εξής λόγου.

Εύχαρίστως συνετέλεσα όσον επέκειτο εις έμέ, εις την ταχεία αποπεράτωσιν της συντάξεως του πολιτικού Συντάγματος της Ελλάδος και δέν άμφιβάλλω ότι η Έθνική Συνέλευσις θέλει ήπιταχύνει και τας λοιπάς αυτής εργασίας, ώστε το Σύνταγμα να έμβ'η όσον τάχος εις πλήρη ένεργειαν.

Ο ένθουσιασμός με τον όποιον η Συνέλευσις έδέχθη σήμερα την διακοίνωσιν μου με έδωσε την βεβαιότητα, ότι έγνώρισε τὰ ύπέρ του έθνους εϊσθηματά μου. Ναι, η άμοιβή μεταξυ του Βασιλέως και του λαού έμπιστοσύνη εύκολίνοι τας ύπέρ του κοινού συμφέροντος προσπαθείας της Κυβερνήσεως, την δε του Έθνους έμπιστοσύνην

θέλω θεωρήσει πάντοτε ως την γλυκυτέραν άμοιβήν των κόπων μου . ε

Ο τρόπος με τον όποιον η ειλικρίνεια και η άφοσίωσις, ζωγραφίζεται, εις τον Βασιλικόν λόγον θέλει συμπληρώσει την χαρην των Έλλήνων, και θέλει, προξενήσει εις αυτούς την προσίθησιν, ότι έφθασεν η στιγμή καθ' ην ο λαός και ο Βασιλεύς θέλουσιν ανταμωφ'η δια το παρελθόν.

Εύχαρίστως αναγγέλλομεν εις τους συμπολίτας μας ότι μετά την τριμυμίαν την συμβάσαν εις τον λιμάνημα την νύκτα της 24 προς την 25 του παρελθόντος Ιανουαρίου μηνος, και τας εις αυτής συμβάσας ζημίας, και μετά τας έμφοριθείς παρατηρήσεις τας οποίας ο αξιότιμος Διοικητής μας έκαμε προς την Σ. Κυβέρνησιν δια να ληφθώσι τα κατάλληλα μέτρα προς άποφυγήν μεγαλητερον και σημαντικωτέρον ζημιών, ιδίως αν αύτη έπιτροπήν δια να ένασχοληθ'η εις την καταμείτρησιν των ύδάτων, και εις σύνταξιν προϋπολογισμού της προς κατασκευήν ενός μώλου εις το στόμιον του λιμένος μας απαιτούμενης δαπάνης. Δέν μένει δέν κλίμικ άμφιβολία, ότι η Σ. Κυβέρνησις μας, λαβούσα εις ώριμον και σπουδαίαν ακέψιν το άντικείμενον τούτο, και πρυνούσα πατρικώς ύπέρ της ασφαλείας του έμπορίου και της ναυτιλιας μας, δέν θέλει άργοπορήσει να δάξη εις ενεργειαν την κατασκευήν του μώλου τούτου του πρό πολλόν έτών κυοφορούμενου, αλλά πώποτε μη κατασκευασθέντος.

Πόσον αγαπητή καθίσταται η Κυβέρνησις δούκις έσκακούσας τας εύχας των λαών της, λαμβάνει την προσήκουσαν πρόνοιαν ύπέρ της άσφαλείας των. Εις την προκειμένη όμως περίστασιν άνεξερέτως του ότι θέλει επισύρει εις εκυτην η Σ. Κυβέρνησις μας την εύγνωμοσύνην των Ερμουπολιτών, της αξιολόγουσ'αυτης κοινωνίας, την όποιαν εις πάσαν περίστασιν, θέλει έχει ισχυροτάτου υποστηρίγμα της, θέλει ενεργήσει και σύμφωνα με τα ύψηλά του έθνους συμφέροντα, όατί η έξασφάλισις του έμπορίου συντείνει τὰ μέιστα εις την έκταίν του, δια της οποίας και οι λαοί εύμερουν και το έθνικόν ταμείον εύρίσκει σημαντικήν άπόλαυσιν.

Με άλλο πλέον αναχωρήσαν την 4 ερχόντος σ'ας άνηγγειλαμεν την παρ' της Α. Μ. παραδοχήν του Συντάγματος, ήδη την έχει επισήμως με την περί τούτου προκήρυξιν του ύπουργείου. και περιτόν να σ'ας αναφέρωμεν τὰ περαιτέρω.

Ο αξιότιμος Πριόςος της Γαλλίας μας διακείνωσεν ότι, έλαβεν επισήμως από την αυλήν του την παραδοχήν της οίτ'ησεώς μας περί της διαμονής του σταθμού των άτμοκινήτων εις Σύρον, μας ειπε μάλιστα ότι θέλει μας δώσει άπόσπασμα.

Ο περί εκλογής Νόμος συζητείται, παρεδίχθη ως θέσις η άμεσός εκλογή, ειπιζόμενι άδιστακτως ότι την Κυριακήν θέλει γίνει η όρκοδοσία της Α. Μ. επί του Συντάγματος και να διαλύση την συνέλευσιν.

Αθήναι την 8. Μαρτίου
Π. Γεραλόπουλος Ι. Περιόθης.

Προς τον Κ. Δήμαρχον Ερμουπόλεως.
Σήμεραν ώραν 2. Μ. Μ. έτελείωσιν όριστικώς το Σύνταγμα παραδεχθείτα η Α. Μ. όλας τας τελευταίας εξαιρέσεις των πληρεξουσίων επί του διαγγέλματος κατά την εύχην της πατρίδος και του έθνους, και τὰ πάντα είναι εν άρμονία και πλήρη ήσυχία, οι πληρεξούσιοι μετά την παραδοχήν ανεφήμησαν το Σύνταγμα και τον Βασιλέα με την μεγαλητέραν ζωνρότητα, και άπαντες οι κάτοικοι της πόλεως εύρίσκονται εις την εύθυμίαν μεγίστην ήδη.

Την Κυριακήν ειπιζόμενι να δοθ'η ο όρκος και να διαδελυθ'ή η Συνέλευσις, διότι εντός της έρχομένης έβδομάδος ειπιζόμενι να τελειωθ'η ο νόμος της εκλογής κτ.λ.
Αθήναι την 4 Μαρτίου. Οί Πληρεξούσιοι.

Π. Γεραλόπουλος Ιω. Περιόθης.

Ταύτην την στιγμήν έφθασε το από Κωνσταντινουπόλειν Γαλ. άτμόπλοιον, εξ ου έμάθκαμεν ότι οι Αδριανούπολιν οι Τουρκοί έπραξαν σραχάς εις τους χριστιανούς και μάλιστα εις ιερείς δια το όποιον έγινον μεγάλαι μεταξυ του διθανίου και των πρόσδεων διενεξεις λέγεται ότι οι τελευταίοι διαμαρτυρήθησαν εντόνω καιά της Πόρτας, αιτούντες έπιμόνωσιν την έξασφάλισιν των εις την Τουρκίαν Χριστιανών και ότι ως εκ τούτου έβράδυνε την έλευσίν του το άτμοπλοιον κατά μιαν όλοκληρον ήμέραν, δια να φέρη περί του συμβάντος θετικωτέρας ειδήσεις. Δέν έλκεται μεν εισέτι τὰ εκ Κωνσταντινουπόλεως φύλλα δια να πληροφηθώμεν καλλήτερον τὰ πράγματα.

Ο επί της πτωχεύσεως των Θεόδωρου και Μιχαήλ

Αδελφών Μαγκου.
Εισηγητής Δικαστής.

Προσκαλεί άπαντας τους δανειστας της άμειδωτης πτωχεύσεως να έμφανισθώσι ενώπιον του εις το πασταμα των εν Σύρω Εμποροδικών κατά την άποσταν Μαρτίου Ε. Ε. ήμέραν δευτεραν την τρίτην ώραν Μ. Μ. δια να έγχειρήσων προς αυτόν τον από το άρθρον 480 του έμπορικου νόμου τριπλούν καταλογον τού κατ' αυτους έπινου προς εκπλήρωσιν των έργων προσωρινού συντάγματος της αυτής πτωχεύσεως.

Παραγγέλλει τον κλητήρα των αυτών εμποροδικών κώριον Γεώργιον Άνωσιαδην να τοιχοπολήσ'η ενείγραφως της παρουσης εις την θύραν του Δικαστηρίου τούτου, και εις ένταυθα τρεις Δίολογος και εις τα συνητή μέρη της πόλεως ταύτης, έτερον δε να καταχωρήσ'η εις την ενταύθα εκδόδομένην έφημερίδα ο Ερμης.

Εν Ερμουπολει Σύρω την 4. Μαρτίου 1844.
Ο Εισηγητής
Π. Κανισκίρης

Κλησις Κωνσταντινου Μαριδάκη έμπόρου
παιτοικου ένταυθα.

Κατά
Του Κωνσταντινου Πολυχρονίδου έμπόρου

του όποιου άγνωσται η διαμονή
Περί πληρωμής δικτηλων Ισπανικών
302 1/2.

Προς το εν Σύρω Δικαστήριον των Εμποροδικών.

Ο έναγγέλεις Κ. Πολυχρονίδης με όραίει, δια μέν του από 1. Φεβρουαρίου 1839 γραμματίου εις διαταγήν δύστηλα Ισπανίας έκαστον πενήκοντα δύο ήμισυ άριθ. 152 1/2 δια δι του από 2 Μαΐου 1838 δύστηλα έκαστον πένήκοντα το όλον τριακόσια δύο ήμισυ δύστηλα άριθ. 302 1/2 τὰ όποια μη πληρώσας δέν εναγγόμενος προς έμέ κατά την πρώσιν των άνω χρωστικων του γραμματίου ενεργηθη διαμαρτυρησις επί μη πληρωμής κατ' αυτών του μεν εκ δύστηλων 152 1/2 κατά την 2 Μαρτίου 1839, του δε εκ δύστηλων 150 κατά την 3 Μαΐου 1839 τὰ όποια δύστηλα με τρητα του έδανισα και επειδη άχρι σήμερα δέν εύρησισθη να μου τα πληρώσ'η, έναγγων αυτών εις δικήν εξαιτούμαι παρ' του Δικαστηριου τούτου.

Α. Την άμεσον υποχρέωσιν εις την πληρωμήν των δύστηλων Ισπανικών τριακοσίων δύο ήμισυ κεραλατων.

Β. Τους έμπερικους τόκους αυτών των μεν δύστηλων 152 1/2 από 2. Μαρτίου 1839 ήμέραν της διαμαρτυρησεως, των δε δύστηλων 150 από 3 Μαΐου 1839 ήμέραν της διαμαρτυρησεως των.

Γ. Τα έξοδα της δικης έφραμοζομένης κατ' αυτου της προσωπικής κρατήσεως η της εκτελέσεως της εκδόδομένης αποφάσεως προσαλλω δέ αυτον να έμφανισθ'η εις το άπρωκτ'ήριον των ένταυθα Εμποροδικών μετά παρ' αυτων εξ μηνών από της έπίδοσις της παρούσης προς τον ένταυθα κύριον Εισαγγελέα δια να γίν'η συζήτησις και καταδικασθ'η εις τὰ προειρημενα.

Παραγγέλω τον κλητήρα Ν. Φουρναράκη να έπίδοση άνείγραφον της παρούσης, προς τον ένταυθα κύριον Εισαγγελέα κατά το άρθρον 145 έκάρθρον 7 της Πολ. Διοικουσίας, και όμοιον της παρούσης να καταχωρήσ'η εις την ένταυθα εκδόδομένην έφημερίδα ο Ερμης.

Εν Ερμουπολει την 3 Μαρτίου 1844
Κωνσταντινος Μαριδάκης
Δια το ακριβές της άνείγραφης
Εν Ερμουπολει την 3 Μαρτίου 1844
ο κλητήρ των εν Σύρω
Πρωτοδικών
Ν. Μ. Φουρναράκης

Ο Συντακτής Ο. Προδρόμου